

4. Dyrektor Parku podlega Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 4. Organem doradczym dyrektora Parku w zakresie zarządzania Parkiem jest Rada Gorczańskiego Parku Narodowego, powołana przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, który określi jej skład, organizację i zakres działania.

§ 5. 1. Poszczególne części obszaru Parku objęte ochroną rezerwatową podlegają ochronie ścisłej (rezerwaty ścisłe) lub ochronie częściowej (rezerwaty częściowe). W skład rezerwatów nie wchodzi tereny zabudowane lub pozostające w użytkowaniu rolniczym.

2. Ochrona ścisła zmierza do zachowania w stanie nienaruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego stanu zespołów leśnych, a także elementów przyrody nieożywionej.

3. Ochrona częściowa zmierza do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego przez stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz przez usuwanie elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku bądź też do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

§ 6. 1. Ochronie ścisłej podlegają następujące oddziały, określone w § 2 ust. 1 pkt 1:

- 1) Nadleśnictwa Limanowa obręb Kamienica: 99, 102e (część), 103, 104, 105c (część), 118—136, 137b (część), 138a (część), 139a (część), b (część), c (część), 140a (część), b (część), c (część), 141a (część), c (część), 141A, 142, 149—160 o łącznej powierzchni 1.216,20 ha,
- 2) Nadleśnictwa Limanowa obręb Poręba Wielka: 49d, 54, 55, 61, 65, 68, 69, 74—76, 81, 82, 96, 101, 102, 106—113 o łącznej powierzchni 801,33 ha,
- 3) Nadleśnictwa Krościenko obręb Krościenko: 196—198, 199a, b, 207a, b, d, 208—210, 213 o łącznej powierzchni 221,06 ha,
- 4) Nadleśnictwa Nowy Targ obręb Nowy Targ: 67—72, 73a, 76a, 79 o łącznej powierzchni 181,91 ha.

Na obszarach tych nie mogą być wykonywane żadne czynności, z wyjątkiem uznanych za niezbędne przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Pozostałe obszary, określone w § 2 ust. 1, z wyjątkiem terenów zabudowanych lub pozostających w użytkowaniu rolniczym, podlegają ochronie częściowej.

3. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody, uzgodniony

z terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, może zmieniać rodzaj stosowanej ochrony.

§ 7. Na obszarach Parku określonych w § 2 ust. 1 prowadzi się gospodarstwo rezerwatowe według zasad określonych przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 8. 1. Na objętych gospodarką rezerwatową obszarach Parku wszelkie działania oraz czynności gospodarcze, ich charakter, zakres i sposób wykonywania powinny być ściśle dostosowane do potrzeb i celów ochrony przyrody.

2. Ograniczenia wynikające z przepisu ust. 1 w stosunku do terenów zabudowanych i pozostających pod uprawą rolną i łąkową nie dotyczą czynności gospodarczych, których wykonywanie jest uzasadnione względami racjonalnego użytkowania tych terenów. Decyzje w sprawach wyłączenia lub zmiany sposobu użytkowania gruntów rolnych wydaje dyrektor Parku za zgodą terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 9. 1. Na obszarach Parku zabrania się:

- 1) zanieczyszczania terenu i wód,
- 2) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt,
- 3) wypasania zwierząt gospodarskich,
- 4) zbioru ziół leczniczych, owoców roślin runa, niszczenia drzew i innych roślin,
- 5) niszczenia gleby, uszkodzenia i wydobywania skał i minerałów,
- 6) zakłócania ciszy oraz wznecania ognia,
- 7) wznoszenia i prowadzenia zakładów przemysłowych,
- 8) wszelkich działań mogących zniszczyć i zmienić w istotny sposób naturalny krajobraz lub jego poszczególne elementy.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może — stosownie do potrzeb Parku — ustanawiać dalsze ograniczenia.

§ 10. Plany zagospodarowania przestrzennego Parku wymagają uzgodnienia z Radą Parku.

§ 11. Wydatki związane z działalnością administracyjną Parku pokrywane są z budżetu centralnego z części dotyczącej Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: E. Babiuch

67

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 1 sierpnia 1980 r.

w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali w hotelach dla nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych szkół wyższych.

Na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Hotelami w rozumieniu rozporządzenia są domy, części domów lub pojedyncze lokale pozostające w dyspozycji szkoły wyższej, przeznaczone na okresowe zakwaterowanie zatrudnionych w szkole wyższej nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych, zamieszkałych na stałe w miejscowości położonej poza siedzibą szkoły wyższej, w odległości uniemożliwiającej codzienny dojazd do pracy.

§ 2. 1. Pierwszeństwo do zakwaterowania w hotelu mają nauczyciele akademicki i pracownicy naukowo-badawczy zatrudnieni na stanowiskach asystenta stażysty, asystenta, starszego asystenta i adiunkta oraz osoby odbywające w szkole wyższej studia doktoranckie.

2. W szczególnych wypadkach w hotelu mogą być zakwaterowani zatrudnieni w szkole wyższej pracownicy inżynierjno-techniczni i administracyjni oraz pracownicy innych jednostek organizacyjnych odbywający w szkole wyższej staż naukowy, jeżeli spełniają warunki określone w § 1.

3. W razie dysponowania przez szkołę wyższą wolnymi miejscami w hotelu może być zakwaterowany również małżonek oraz dzieci zatrudnionego w szkole wyższej nauczyciela akademickiego, pracownika naukowo-badawczego, pracownika inżynieryjno-technicznego lub administracyjnego.

§ 3. 1. Zakwaterowanie w hotelu następuje na podstawie pisemnego skierowania wydanego przez rektora szkoły wyższej dysponującego hotelem na wniosek komisji złożonej z przedstawicieli szkoły wyższej, rady zakładowej właściwego związku zawodowego i rady uczelnianej Socjalistycznego Związku Studentów Polskich.

2. Skierowanie, o którym mowa w ust. 1, określa warunki zakwaterowania oraz liczbę osób uprawnionych do zakwaterowania. W razie zakwaterowania osób, o których mowa w § 2 ust. 3, wystawia się jedno skierowanie obejmujące pracownika szkoły wyższej oraz te osoby.

3. Okres zakwaterowania w hotelu nie powinien przekraczać 1 roku. Rektor może wydać skierowanie na następne okresy zakwaterowania w trybie określonym w ust. 1, pod warunkiem przedstawienia przez zainteresowanego książeczki mieszkaniowej z pełnym wkładem pieniężnym, zarejestrowanej w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego.

§ 4. 1. Osoby uprawnione do zakwaterowania mogą zajmować w hotelu jedno miejsce.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach rektor po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w § 3 ust. 1, może przydzielić osobie uprawnionej do zakwaterowania więcej niż jedno miejsce w pokoju lub lokalu.

§ 5. 1. Ustala się następujące opłaty miesięczne za 1 miejsce w hotelu dla:

1) asystentów stażystów, asystentów, starszych asystentów, adiunktów i osób odbywających studia doktoranckie	150 zł,
2) pracowników inżynieryjno-technicznych, administracji oraz pracowników innych jednostek organizacyjnych odbywających w szkole wyższej staż naukowy	300 zł,
3) docentów i profesorów	500 zł.

2. Opłata za zakwaterowanie każdego członka rodziny, o którym mowa w § 2 ust. 3, wynosi 300 zł miesięcznie, z tym że opłat nie wnosi się za dzieci, jeżeli fakt ich zakwaterowania nie powoduje przydziału dodatkowego miejsca w hotelu.

§ 6. 1. Porządek wewnętrzny w hotelu, zasady współżycia mieszkańców, ich uprawnienia i obowiązki oraz sposób i terminy uiszczania opłat za pobyt w hotelu określa regulamin porządkowy.

2. Regulamin porządkowy ustala rektor szkoły wyższej prowadzącej administrację hotelu po porozumieniu z radą zakładową właściwego związku zawodowego i radą uczelnianą Socjalistycznego Związku Studentów Polskich.

3. Regulamin porządkowy obowiązuje od dnia podania go do wiadomości mieszkańców hotelu. Podanie do wiadomości następuje przez wywieszenie regulaminu w widocznym miejscu.

§ 7. 1. Szkoła wyższa prowadząca administrację hotelu jest obowiązana udostępnić mieszkańcom hotelu wszystkie pomieszczenia i urządzenia przeznaczone do wspólnego użytku, którymi hotel dysponuje, na warunkach określonych w regulaminie porządkowym.

2. Obowiązek utrzymania w należyтым porządku i czystości pomieszczeń i urządzeń budynku, w którym

mieści się hotel, przeznaczonych do ogólnego użytku, oraz jego otoczenia, jak również bieżącej naprawy budynku, jego pomieszczeń i urządzeń oraz zapewnienie sprawnego działania urządzeń i instalacji technicznych należy do szkoły wyższej prowadzącej administrację hotelu.

§ 8. 1. Szkoła wyższa prowadząca administrację hotelu powinna we współdziałaniu z radą zakładową właściwego związku zawodowego i radą uczelnianą Socjalistycznego Związku Studentów Polskich powołać radę mieszkańców reprezentującą interesy osób zakwaterowanych w hotelu.

2. Ramowe wytyczne dotyczące działania rad mieszkańców zostaną określone odrębnie.

§ 9. 1. Rektor szkoły wyższej dysponującej hotelem po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w § 3 ust. 1, cofa skierowanie w razie:

- 1) rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem szkoły wyższej,
 - 2) skreślenia z listy słuchaczy uczestnika studium doktoranckiego,
 - 3) otrzymania przez pracownika lub uczestnika studium doktoranckiego mieszkania w miejscu pracy lub studiów,
 - 4) naruszenia w sposób istotny regulaminu porządkowego,
 - 5) zalegania z opłatami za korzystanie z hotelu za okres co najmniej 2 miesięcy.
2. O cofnięciu skierowania zawiadamia się:
- 1) osobę, której cofnięto skierowanie,
 - 2) kierownika jednostki prowadzącej administrację hotelu,
 - 3) radę mieszkańców.

§ 10. 1. Osoba, która utraciła prawo do zakwaterowania w hotelu, jest obowiązana zwolnić zajmowane miejsce (pokój, lokal) w terminie 14 dni, bez prawa do pomieszczenia zastępczego.

2. W razie nieopuszczenia hotelu w terminie szkoła wyższa dokonuje usunięcia osoby w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji.

3. W razie nieobecności osoby, która podlega usunięciu z hotelu, szkoła wyższa jest obowiązana zabezpieczyć mienie ruchome stanowiące własność tej osoby w taki sposób, aby nie uległo uszkodzeniu lub kradzieży.

§ 11. 1. Rektor szkoły wyższej prowadzącej administrację hotelu może zezwolić na tymczasowe zakwaterowanie w hotelu innych osób niż określone w § 2, jeżeli pozostające w dyspozycji szkoły wyższej hotele mają wolne miejsca.

2. Odpłatność dobową za jedno miejsce dla osób, o których mowa w ust. 1, ustala rektor szkoły wyższej prowadzącej administrację hotelu na podstawie średniego kosztu utrzymania jednego miejsca w hotelu. Ustalona opłata nie powinna przekraczać cen obowiązujących w zakładach hotelarskich III kategorii.

§ 12. Osoby, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia są zakwaterowane w hotelu niezgodnie z przepisami rozporządzenia, powinny go opuścić na wezwanie szkoły wyższej bez prawa do lokalu zamiennego w terminie 3 miesięcy. W uzasadnionych wypadkach szkoła wyższa może ten termin przedłużyć do 6 miesięcy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1980 r.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

J. Górski

Ilustrowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.